

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Iohanni Illvstri Regi Angliae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

tem aliis nosceris subiacere. Vnde sine ipsorum forsan injuria, nisi præstarent assensum, nobis in hoc subdere te non posses, nec ejus auctoritatis existis ut dispensandi super his habeas potestatem. Rationibus igitur his inducti, Regi gratiam fecimus requisiti, causam tam ex veteri quam ex novo testamento tenentes quod non solum in Ecclesia patrimonio, super quo plenam in temporalibus gerimus potestatem, verum etiam in aliis regionibus, certis causis inspectis, temporalem jurisdictionem causaliter exercemus; non quod alieno juri præjudicare velimus vel potestatem nobis indebitam usurpare, cum non ignoremus Christum in evangelio respondisse: *Reddite quæ sunt Cæsaris Cæsari & quæ sunt Dei Deo.* Propter quod postulatus ut hereditatem divideret inter duos, *Quis*, inquit, *constituit me judicem super vos?* Sed quia sic in Deuteronomio continetur, *Si difficile & ambiguum apud te judicium esse perspexeris inter sanguinem & sanguinem, causam & causam, lepram & non lepram, & judicium intra portas tuas verba videris variari, surge, & ascende ad locum quæ elegerit Dominus Deus tuus, veniensque ad sacerdotes Levitici generis & ad judicem qui fuerit illo tempore, quæresque ab eis, qui indicabunt tibi judicij veritatem, & facies quæcunque dixerint qui præfuit loco quem elegit, & docuerint te juxta legem ejus, sequerisque sententiam eorum, nec declinabis ad dexteram vel ad sinistram. Qui autem superbia nolit obedire sacerdotis imperio qui eo tempore ministraverit Domino Deo tuo, decreto judicis morietur, & auferes malum de Israël.* Sanè cum Deuteronomium lex secunda interpretetur, ex vi vocabuli comprobatur in hoc quod ibi decernitur ut in novo testamento debeat observari. Locus enim quem elegit Dominus apostolica sedes esse cognoscitur, sic quod eam Dominus in se ipso lapide angulari fundavit. Cum enim Petrus urbem fugiens exisset, volens eum Dominus ad locum quem elegerat revocare, interrogatus ab eo, *Domine, quò vadis*, respondit: *Venio Romam iterum crucifigi.* Quod intelligens pro se dictum, ad locum ipsum protinus est reversus. Sunt autem sacerdotes Levitici generis fratres nostri, qui nobis jure Levitico in executione sacerdotalis officij coadjutores existunt. Is verò super eos sacerdos sive iudex existit cui Dominus inquit in Petro, *Quodcumque ligaveris super terram, erit ligatum & in caelis, & quodcumque solveris super terram, erit solutum & in caelis*, ejus vicarius qui est sacerdos in æternum secundum

ordinem Melchisedech, constitutus à Deo iudex vivorum & mortuorum. Tria quippe distinguunt judicia; primum inter sanguinem & sanguinem, per quod criminale intelligitur & civile; ultimum inter lepram & lepram, per quod ecclesiasticum & criminale notatur; medium inter causam & causam, quod ad utrumque refertur tam ecclesiasticum quam civile; in quibus cum aliquid fuerit difficile vel ambiguum, ad judicium est sedis apostolicæ recurrendum, cujus sententiam qui superbiens contempserit observare, mori præcipitur & auferri malum de Israël, id est, per excommunicationis sententiam velut mortuus à communione fidelium separari. Paulus etiam, ut plenitudinem potestatis exponeret, ad Corinthios scribens ait: *Nescitis quoniam angelos judicabimus; quanto magis secularia.* Porro secularis officium potestatis interdum & in quibusdam per se, nonnunquam autem & in nonnullis per alios exequi consuevit. Licet igitur cum filiis sæpe dicti Regis Francorū, de quibus an fuerint legitimi ab initio dubitatur, duxerimus dispensandum, quia tamen tam lex Mosæ quam canonica sobolem susceptram ex adulterio detestatur, restante Domino, *Manzer & spurvius usque in decimam generationem in Ecclesiam non intrabunt*, canone verò vetante tales ad sacros ordines promoveri, secularibus quoque legibus non solum repellentibus eos à successione paterna, sed negantibus ipsis etiam alimenta, super sedendum adhuc duximus petitioni prædicte, nec ad præsens super hoc tuis precibus annuendum, donec, si fieri poterit, & culpa levior & jurisdictio liberior ostendatur, licet personam tuam specialis dilectionis brachiis amplexemur, & in quibus cum Deo & honestate possumus specialem tibi velimus gratiam exhibere.

IOHANNI ILLUSTRIS REGIS
Angliæ.

Cum inclitæ recordationis Richardus Rex Angliæ frater tuus sedi apostolicæ cum multa precum instantia supplicavit ut promotioni carissimi in Christo filij illustris Regis Othonis nepotis ejusdem Regis & tui in Romanum Imperatorem electi efficaciter intendere dignamur, promittens se ad id operam efficacem impensurum, eodem Rege, prout Domino placuit, sublato de medio, tu, qui eadem in regni solio successisti, non solum precibus, sed etiam promissionibus per literas plures & nuntios apud nos & fratres

Epist. 160.
De electione
Othonis IV.
Imp.
Fide Raynald.
ad an. 1198. §
53. 54.

nostros pro eodem negotio instare curasti, asserens te & terram tuam expositurum omnino ad ejsdem negotij complementum. Nos verò credentes ut quod promittebas verbo, curares opere adimplere, promotioni ejsdem Regis sollicitius intendere procuravimus, sicut per Dei gratiam effectus operis manifestat. Sed qualiter tu postmodum deserens nos & Romanam Ecclesiam, eidem Regi manum auxilij tui subtraxeris, & juraveris contra ipsum, utinam nescirent alij, quia non potuit nos latere.

*E X E R C I T V I
crucesignatorum.*

DOlemus non modicum & movemur quòd iis quibus remissionis impendere gratiam solebamus & aeterna polliceri retributionis augmentum, nunc, quod sine mœrore multo non dicimus, nostræ salutationis alloquium & apostolicæ benedictionis præsidium cogimur denegare. Ecce etenim aurum versum est in scorium, & penè penitus aruginavit argentum, cum à puritate vestri propositi recedentes, & in invium declinantes à via, quasi manum retraxistis ab aratro, & retrorsum cum Loth conjuge respexistis. Cùm fugientes Ægyptum festinare debuissetis ad terram melle ac lacte manantem, errantes ad solitudinem divertistis, ubi reducentes ad animum qualiter in Ægypto super ollas carniū federatis, non solum esuristis alia & pepones, sed fraternum sanguinem sitivistis. Sanè rememorans serpens antiquus qualiter inter semen mulieris & eum inimicitias Deus posuerit, post hominis primi lapsū, quia in caput prævalere non potuit, insidiatus calcaneo, seipsum occultavit in via, ut vel equorum ungulas tangeret, & cum equo prosterneret ascensorem, consueta fraudis astutia & solitæ nequitiae malignitate procurans ut saltem modicum fermenti corrumpere totam massam, & omnium facti rei, cum offenderetis in uno, totius laboris vestri meritum perderetis. Attendens siquidem ipse hostis antiquus, qui est diabolus & sathanas, qui seducit universum orbem, quòd majorem caritatem nemo habet quàm ut animam suam ponat quis pro amicis suis, ut vos tantæ caritatis affectu & mercede privaret, contra fratres vestros bellum movere vos fecit & signa vestra primum contra fideles populos explicare, quatenus sic ei peregrinationis vestræ solveretis primitias, & tam vestrum quàm fratrum vestro-

rum sanguinem demonibus funderetis. Habentes igitur faciem non euntis in Hierusalem, sed descenditis potius in Ægyptum, in Hierico ab Hierosolymis descendistis, & incidistis ideo in latrones, qui & vos virtutum spoliaverunt amictu, & peccatorum plagas imposuerunt spoliatis, nec abire tamen voluerunt hætenus nec relinquere semivivos, cum adhuc apud vos immisiones per angelos malos fiant, ut tamquam pro necessitatibus vestris divertatis ad insulas, & in sumptus vestros Christianorum spolia convertatis, sicut nuper apud Iaderam accepimus vos fecisse. Cùm enim illuc navigio venissetis, signa vestra contra civitatem protinus expandentes, tentoria in obsidione fixistis, vallavistis undique civitatem, & muros ipsius non sine multa effusione sanguinis suffodistis. Cùmque cives subire cum Venetis iudicium nostrum vellent, nec in hoc etiam apud vos potuissent misericordiam invenire, circa muros suos crucis imagines suspenderunt. Sed vos in injuriam crucifixi non minus civitatem impugnastis & cives, sed eos ad deditonem violenta dextera coëgistis. Debuerant autem vos à tam nequissimo proposito vel reverentia crucis assumptæ vel carissimi in Christo filij nostri Henrici Regis Vngarorum illustris & nobilis viri Andrea Ducis fratris ejus devotio, qui pro terra sanctæ subsidio crucis signaculum assumpserunt, vel saltem apostolicæ sedis auctoritas, quæ vobis curavit districtius inhibere ne terras Christianorum invadere vel lædere tentaretis nisi vel ipsi vestrum iter nequiter impedirent, vel alia causa justa vel necessaria forsitan occurreret propter quam aliud agere, accedente consilio Legati, possentis. Ne verò præmissa inhibito segniter audiretur, si qui contra eam venire præsumerent, eos denunciavimus excommunicationis vinculo innodatos & beneficiis indulgentiæ quam apostolica sedes crucesignatis indulgit immunes. Ceterum licet dilectus filius noster Petrus tituli sancti Marcelli Presbyter Cardinalis apostolicæ sedis Legatus prohibitionis nostræ tenorem quibusdam ex vobis exponere curavisset, & tandem litteræ nostræ vobis fuissent publicè præsentatæ, nec Deo nec sedi apostolicæ detulistis, sed ut se redderent coëgistis miseris Iadertinos. Veneti ergo in oculis vestris subverterunt muros civitatis ejusdem, spoliaverunt Ecclesias, ædificia destruxerunt, & vos cum eis Iadertinorum spolia divisistis. Ne igitur addatur pecca-

Epist. 161.
De captione
Iaderæ.
Vide gesta In-
noc. III. cap.
86. 87.

Epist. 161.
De captione
Iaderæ.
Vide gesta In-
noc. III. cap.
86. 87.